

Роман Шемечко,
здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет

ІНТЕГРАЦІЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ОСВІТИ

Інтеграція штучного інтелекту в систему неперервної освіти є актуальним напрямом розвитку сучасної освітньої практики. Стрімке зростання технологій та глобалізація створюють необхідність для реформування освітніх систем і впровадження інноваційних підходів до навчання. Штучний інтелект стає важливим інструментом для підвищення якості освіти, персоналізації навчального процесу та забезпечення доступності знань.

Одним із ключових аспектів інтеграції штучного інтелекту є персоналізація освітнього процесу. Використання адаптивних навчальних систем дозволяє враховувати індивідуальні особливості студентів, їхні потреби та рівень підготовки. Завдяки алгоритмам машинного навчання створюються умови для ефективнішого засвоєння матеріалу, що сприяє зростанню мотивації та досягненню кращих результатів [1].

Штучний інтелект відкриває нові можливості для неперервної освіти шляхом забезпечення доступу до навчальних матеріалів у будь-який час і з будь-якого місця. Платформи онлайн-навчання, що використовують алгоритми штучного інтелекту, надають користувачам рекомендації щодо вибору курсів, відстежують прогрес і пропонують індивідуальні плани навчання. Це дозволяє навчатися в зручному темпі, поєднуючи навчання з роботою чи іншими зобов'язаннями.

Інтеграція штучного інтелекту в освітню сферу також сприяє автоматизації адміністративних процесів і зменшенню навантаження на викладачів. Інтелектуальні системи аналізу даних допомагають у виявленні прогалин у знаннях студентів, оцінюванні результатів навчання та плануванні освітніх програм. Це створює умови для більш ефективного використання ресурсів і підвищення загальної продуктивності освітніх установ [2].

Водночас впровадження штучного інтелекту вимагає розв'язання низки викликів, зокрема етичних і правових питань, захисту даних і конфіденційності, а також підготовки кадрів для роботи з новими технологіями. Освітня спільнота має бути готовою до адаптації, розробки нових підходів до навчання й викладання, а також формування компетенцій, необхідних для роботи в умовах цифрової трансформації [3].

Таким чином, інтеграція штучного інтелекту в систему неперервної освіти є важливим кроком у розвитку сучасної освіти. Це сприяє підвищенню її доступності, ефективності та якості, водночас вимагаючи відповідального підходу до розв'язання супутніх викликів і забезпечення стійкого розвитку освітньої системи.

Список використаних джерел

1. Моторіна В., Різак Г., Небеленчук І. Педагогічні стратегії впровадження штучного інтелекту в освітній процес закладів вищої освіти України. *Вісник науки та освіти*. 2024. № 9 (27). С. 937–951. URL: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-9\(27\)-937-951](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-9(27)-937-951)
2. Січкарь С., Денисюк І. Особливості використання штучного інтелекту в освіті: проблеми і перспективи. *Суспільство та національні інтереси*. 2024. № 7 (7). С. 348–359. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/sni/article/download/16273/16345>
3. Чикурова О., Чайка В. Потенціал ChatGPT в освітньому процесі початкової школи. *Сімдесят другі економіко-правові дискусії. Серія: Соціальні та гуманітарні науки: матеріали Міжнародної наукової інтернет-конференції* (м. Львів, Україна – м. Переворськ, Польща, 22 лют. 2023). Львів– Переворськ, 2023. С. 120–123. URL: <http://www.spilnota.net.ua/ua/article/id-4251/>

Валентина Шиманська,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
кафедри освітології і педагогіки,
Західноукраїнський національний університет
Науковий керівник – Оксана Писарчук,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри освітології і педагогіки
Західноукраїнський національний університет

ТЮТОРСЬКІ КОМПЕТЕНЦІЇ ВЧИТЕЛЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ПІДХІД В ГАЛУЗІ ОСВІТИ

Сучасна освіта націлена на саморозвиток особистості та інноваційні підходи до навчання та виховання. Наразі система освіти якісно змінюється, навчальні заклади намагаються миттєво реагувати на виклики часу, зокрема, враховувати індивідуальні особливості та потреби здобувачів освіти, адже у Законі «Про освіту» вказано, що кожен учень повинен мати індивідуальну освітню траєкторію – персональний шлях реалізації власного потенціалу та здібностей. Тому що саме індивідуальний підхід створює найбільш сприятливі можливості для розвитку пізнавальних процесів, схильностей та обдарованості здобувачів освіти [5].

Сучасний мінливий світ змушує всіх учасників освітнього процесу працювати саме над зонами актуального й найближчого росту. Індивідуалізація та гуманізація стають рушійними силами сучасного навчального процесу. Адже навчаючи дитину, педагог повинен опиратися на її знання та вміння. В цьому може допомогти тьюторинг – наразі не дуже поширена практика в Україні, однак такі спеціалісти є, і з часом їх ставатиме все більше.

Освіта повинна сприяти формуванню учня як самодостатньої особистості, допомагати йому розвивати критичне та креативне мислення, емоційний інтелект, а також навички самостійного навчання, прийняття рішень, здатність